

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηροῦ καὶ Ι. Μ. Δαμβέρρη διευθύνοντος.

ΕΛΠΙΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ

Δὲν εἶναι βεβαίως ἡ ἐποχὴ ἐπίκαιρος οὐδὲ παρέχουσι τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἀφορμὰς εἰς ὕμνους καὶ ἀγαλλιάσεις. Τούναντίον ὀξυτάτην διερχόμεθα κρίσιν ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ἄκρα δὲ σύνεσις ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὰ ἔργα καὶ εἰς τοὺς λόγους παντός. Ἄλλ' ὅπως θὰ ἦσαν παράχορδοι οἱ ὕμνοι καὶ ἀσεβεῖς αἱ ἀγαλλιάσεις, οὕτω καὶ αἱ γραῶδεις ὑπερβολαὶ τῶν μεμψιμοιριῶν ἀντὶ τῆς ἐνισχύσεως ἐξασθενοῦσιν ἡμᾶς, ἀντὶ τῆς διευκολύνουσι τὴν ποθουμένην καὶ προσδοκωμένην ἀνάρρωσιν δυσχεραίνουσι τούναντίον καὶ φέρουσι προσκόμματα εἰς αὐτήν.

Δίδοντας ἀτυχῶς τὸ σύνθημα τοῦ τύπου ἡμῶν, — ὅστις παρ' ὅλας τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας, ἃς παρέχει ἐλέγχων, καθίσταται ἐνοχος μεγάλης ἀληθῶς ἀμαρτίας, — τόσον σκοτεινὰ παρουσιάζονται ἐκάστοτε τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος ἡμῶν, ὥστε μέγα μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἰδίᾳ τὸ ζῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, μὴ δυνάμενον νὰ διακρίνῃ ὀπισθεν τῆς καθεκάστην ἀνατιβαζομένης μελανῆς αὐλαίας, καταλαμβάνεται ὑπὸ φρίκης καὶ δέους μὴ ὀπισθεν αὐτῆς ἵσταται βλοσυρὸς ὁ θάνατος. . .

Ἄλλη θὰ ἦτο ἐν τούτοις ἡ ψυχολογικὴ κατάστασις τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἂν ἡ καθημερινὴ αὕτη αὐλαία ἐωγραφίζετο μὲ τὰ χρώματα οὐχὶ ψευδοῦς αἰσιοδοξίας, ἀλλ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, ἥτις οὐδένα ἐζημίωσε ποτε. Παρὰ τὰς σκιάς καὶ τὰ ἀπειλητικὰ νέφη θὰ ἐβλέπομεν τότε καὶ τὸ παρήγορον οὐράνιον τόξον τῶν ἐθνικῶν προόδων, διασχίζον τὸν ὀρίζοντα καὶ ἐμπνέον τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα. Παρὰ τὰς θλιβεράς προβλέψεις θὰ διεκρίνωμεν τοὺς ἀγαθοὺς οἰωνοὺς. Καὶ δὲν θὰ ἐδάρυνε καὶ ἐνάρκου τὰς καρδίας ἡμῶν ἡ φονικὴ ἀπελπισία καὶ ἡ ἀπόγνωσις.

Εἰς τὸν ἑλληνικὸν τύπον, εἴτε ἐμπνεόμενον ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης, εἴτε καθοδηγούμενον αὐτήν, ἀπόκειται τὸ μέγα ἀληθὲς ἔργον τῆς ἐν τῇ ἑλληνικῇ ψυχῇ ἀποκαταστάσεως τῆς πίστεως καὶ ἐνισχύσεως τῆς ἐλπίδος. Τὰ τελευταῖα γεγονότα μεγάλως συνετέλεσαν εἰς τὴν ὑπονόμωσιν καὶ τὸν κλονισμόν αὐτῶν. Ἀντὶ τῶν μεγεθυντικῶν φακῶν οὖς, ἐπιδιώκοντες τὴν ἐξυγίανσιν χρησιμοποιοῦμεν διὰ τὰ νοσηρὰ ἐξανθήματα, ἃς μεταχειρισθῶμεν καθαρὸν κρύσταλλον διὰ τε τὰ κακὰ καὶ τὰ καλά, ἅτινα οὔτε ὀλίγα, οὔτε ἀσήμαντα εἶναι. Καὶ θὰ ἴδωμεν εὐθὺς ἀναθαρροῦν τὸ ἔθνος, ἀνατινασσόμενον ἐκ τῆς στασιμότητος εἰς ἣν ἡ ἀπελπισία τὸ καθήλόνει καὶ ἀναλαμβάνον μετὰ νέας δυνάμεις τὴν ὁδὸν τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἀποστολῆς, εἰς ἣν δύο ἀήττητοι Ἡρακλεῖς τὸ ὁδηγοῦσιν, ἡ ἐλπίς καὶ ἡ πίστις.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

(Μαθ. 1—25).

Κείμενον.

Βίβλος γενέσεως ¹ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ² Υἱοῦ Δαβὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ, ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρέν καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ. Φαρέν δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασέν. Ναασέν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών. Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ρεχάβ. Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὡβὲδ ἐκ τῆς Ρούθ. Ὡβὲδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσαί. Ἰεσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα. Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου. Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ. Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά. Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά. Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν. Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωθαμ. Ἰωθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ. Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών. Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ. Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ. Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ. Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ. Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδὼκ. Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ. Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ. Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ. Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν. Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, τὸν ἄνδρα Μαρίας ³ ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ⁴ ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τῆς Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθεὶς γὰρ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτόν, ⁵ εὗρεθῇ ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι ⁶ ἐδουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων. Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαν· τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν ⁷, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. (Τοῦτο δὲ ἔβλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ ⁸ Προφήτου, λέγοντος). Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐ-

Εἶτα διὰ σειρᾶς αἰτήσεων προτρέπει τοὺς πιστοὺς νὰ ζητήσωσι — συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν — Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχῇς αὐτῶν καὶ εἰρήνην εἰς τὸν κόσμον — ἵνα τὸν δεδομένον εἰς τοὺς πιστοὺς νὰ διανύσωσιν ἐπὶ ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν διανύσωσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ. — Τὰ τέλη τῆς ζωῆς αὐτῶν χριστιανικῶς ἄνευ ὀδυνῶν ἄνευ κατασχύνης ἀπὸ ἁμαρτίας καὶ εἰρηνικά, καὶ ὅταν παρουσιασθῶσι πρὸ τοῦ οὐρανίου Δικαστοῦ ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ δῆματος τοῦ Χριστοῦ νὰ ἔχωσι καλὴν ἀπολογίαὶν τῶν πράξεων αὐτῶν — καὶ τέλος ἵνα ἔχωσι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πίστιν, ὡς πάντες, σύμφωνοι πρὸς τὴν πίστιν τῆς μιᾶς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν συμμετοχὴν τῶν χαρισμάτων τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀφ' οὗ ζητήσωσι ταῦτα νὰ παραθέσωμεν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν

εἰς τὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. Καὶ ὁ λαὸς ἐκφωνεῖ
Σοὶ Κύριε· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ ἑκείαν πρὸς τὸν Θεόν
δέσεται αὐτοῦ ἵνα καταξιώσῃ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς νὰ ἐ-
οῦτω καθαρὰν τὴν συνείδησιν ὥστε μετὰ θάρρους
παρηρσίας καὶ ἄνευ ἀφορμῆς εἰς καταδίκην νὰ τοιμῶ-
δομαζώμεν τὸν Οὐράνιον Θεόν, πατέρα.

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Τὰ ἀνθρώπινα δίκαια διὰ τὸ στερεωθῶσι πρέπει νὰ
 ρισθῶσιν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ εἶναι ἐλευθεροὶ
 ἐλευθερίας δὲν ἐφάνη ἀκόμη εἰς τὸν κόσμον κανεὶς
 ἐρωτήσης ὅμως τοὺς ἀπαιδεύτους σχεδὸν ὅλους καὶ
 μέρος κατὰ δυστυχίαν τῶν ὀνομαζομένων καὶ νομιζο-
 μένων, ποίαν ἰδέαν ἔχουσι τῆς ἐλευθερίας, ὀλίγους
 λόγιων, ποίαν ἰδέαν ἔχουσι τῆς ἐλευθερίας, ὀλίγους
 εὐρεῖν γνωρίζοντας τὸ ἀξιόλογον τοῦτο μάθημα. Π
 Ὅτι τῆς ἐλευθερίας ἡ ἀπόκτησις εἶναι ἔργον ἀνδρείου
 πολλάκις ἀπελπισίας ἀλλ' ἢ ἀπόλαυσις καὶ φυλακὴ τῆς
 ἔργον ἀρετῆς.

'Αδ. Κορνή

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

[illegible]

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδου, Αἰδ^η ον,
καὶ Βόλον.

2 ταῖς 7/10 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις
τὰς ἀποδοτέας μετὰ 8½ μῆνας τοῦλάχιστον.
2 1)2 ταῖς 10/10 διὰ 5τάς κατ' ἔτος κα.

10 κεφαλαίων καὶ οἱ τόκοι τῶν
πληρῶνται παρὰ τῷ Κεντρικῷ
ματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου
Υποκαταστήμασι τοῦ καταθέτου
νόμισμα εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις.